

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Czesław Siekierski

Warszawa, 09 stycznia 2024 r.
znak sprawy: DOS.zs.058.56.2023

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 232 pana Norberta Jakuba Kaczmarczyka – Pośła na Sejm RP w sprawie ustawy o ochronie rolników przed skargami sąsiadów na dźwięki i zapachy powstające podczas szeroko rozumianej działalności rolniczej.

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na ww. interpelację informuję, że w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi analizowane są wszystkie napływające sygnały dotyczące m.in. penalizowania działań w związku z wykonywaniem prac w gospodarstwach rolnych, zwłaszcza w okresie prac polowych, żniw, w godzinach porannych lub nocnych, ale również w zakresie zapachów.

Jest oczywiste, że warunki pracy na wsi są specyficzne, a prowadzenie działalności rolniczej może wywoływać pewne uciążliwości. Nierzadko również pojawiają się pewne konflikty wśród mieszkańców terenów wiejskich: rośnie presja w zakresie ograniczenia skali hałasu w dni wolne czy w porach nocnych (maszyny), stosowania nawozów, środków ochrony roślin czy też zapachów pochodzących z produkcji rolniczej. Obszary wiejskie ze względu na panujące tam więzi międzyludzkie były i pozostaną wyjątkowo otwarte na rozwój wszelkiego rodzaju ruchów i organizacji obywatelskich. Jednak nie można doprowadzić do wygaszania produkcji rolniczej na obszarach wiejskich z powodu waśni sąsiedzkich czy protestów mieszkańców.

Należy również pamiętać o tym, że jedną z podstawowych funkcji obszarów wiejskich jest funkcja produkcyjna, umożliwiająca zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego kraju. Dlatego organy odpowiedzialne za planowanie przestrzenne i zagospodarowanie terenów, powinny w taki sposób kształtować przestrzeń na

obszarach wiejskich, aby tworzyła ona harmonijną całość przy uwzględnieniu wszelkich uwarunkowań środowiskowych, kulturowych, społeczno-gospodarczych oraz estetycznych.

Działania w zakresie ewentualnego objęcia ochroną prawną charakterystycznych zapachów i odgłosów na terenach rolniczych, mogą być jednym ze sposobów ochrony dziedzictwa sensorycznego wsi, jako elementu szeroko rozumianego dziedzictwa kulturowego wsi.

Równie ważne jest budowanie świadomości społecznej w zakresie różnych aspektów i skutków prowadzenia działalności rolniczej, a także poszerzenie wiedzy społeczeństwa na temat utrzymania dziedzictwa kulturowego obszarów wiejskich, które jest związane m.in. z prowadzeniem działalności rolniczej. W tym celu podejmujemy działania na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego wsi m.in. poprzez działalność Narodowego Instytutu Kultury i Dziedzictwa Wsi¹, a także prowadzone są działania doradcze, szkoleniowe i upowszechnieniowe przez ośrodki doradztwa rolniczego².

Niemniej jednak zapewniam, że w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi przeanalizujemy możliwości odniesienia się w przepisach prawa do kwestii zdefiniowania i zapewnienia ochrony tzw. „dziedzictwa sensorycznego” polskiego krajobrazu, do którego należą dźwięki i zapachy charakterystyczne dla obszarów naturalnych i rolniczych.

Z wyrazami szacunku

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Czesław Siekierski

/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

---

¹ Zarządzenie nr 57 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 września 2021 r. w sprawie nadania statutu Narodowemu Instytutowi Kultury i Dziedzictwa Wsi – Dziennik Urzędowy Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 1 października 2021 r. poz. 81.

² Ustawa z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego (Dz.U. z 2023 r. poz. 1354).